

In cip · Dialogor ·
Liber Tertius.

vor uicinis
ualde patribus
intendo. maior
facta reliqueram.

ita ut Paulini miraculū solane
urbis epi. qui multos quorum
memini. uirtute et tempore
p̄cessit memorie defuisse uideat.
Sed ad p̄pria nunc redeo. ea q;
quanta ualeo breuitate p̄stringo.
Sicut enī bonorū facta innotē-
cere solent ceteris similibus. senio-
ribus nris p̄ uisitorū exempla gradi-
entibus. predicti uenerabilis uiri
celebre nomen innotuit. eiusq;
opus admirabile ad eorū se in-
struenda studia tetendit. Quorū
me necesse fuit grandeuertū-
tā certe credere. ac si ea que
dicerent. oculis meis uidissem.
Dū seuertū Wandalorum
tempore fuisset Italia in cāpi-
nie paribus depopulata. multi
q; essent ex hac terra in affri-
canam regionē transducti. uir
dñi paulinus cuncta que ad
episcopū usū habere potuit.
captiuis indigentibus q; largit̄ ē.
Cūq; iā ei om̄imodo nihil su-
p̄esset qd petentibus dari potu-

isset. die quadā quedā uidua
aduēnit. que a regis Wanda-
lorū genero suū filiū in capti-
uitate ductū fuisse perhibuit.
atq; a uiro dī ei p̄ciū postu-
lauit. si forte dominus ei hoc
dignaret accipere. & hunc con-
cederet ad propria remeare.
Sed uir dī magnopere p̄ p̄ciū
petenti femine qd dare potuis-
set inquirens. nihil apud se ali-
ud nisi se inuenit. petenti q;
femine respondit dicens. Mulier
qd possim dare n̄ habeo. sed
memetipsā tolle. me seruū
iuris tui p̄stare. atq; ut filiū
tuū recipias. me uice illius in
seruitū uade. Quod illa ex
ore tanti uiri audiens. irrisione
potius credidit quā cōpassione.
At ille ut erat uir eloquentissi-
mus. atq; ad prime exteriorib;
quoq; studiis eruditus. dubi-
tanti uidue citius persuasit
ut audna crederet. & p̄ recep-
tione filij sui. in seruitum
ep̄m uadere non dubitaret.
Perrexere ḡ utriq; ad affricā.
procedenti autē regis genero
qui eius filiū habebat. uidua
rogatura se obtulit. ac prius
ut ei donari debuisset peti-

de adventu dñi. b.
de die iudicii.
Omelia beati

Effrem diaconi.

INTE Dilectissi

mi frs. & exortati

onē meā suscipite.

& semp mementore consilii mei
peccatoris & imperia Effrem.
Ecce iudicii dies illa magna et
terribilis instat. & nos timore
elationis inflam. nolentes in hoc
breui tēpore intelligere. & festi
nare dñi nobis pparū facere.
Dies enī nri. & menses et anni.
tanquā somnū pretereunt. &
tanquā umbra uespertina. &
uelociter formidabilis & pclarus
aduentus dñi aduenit. Vere
enī formidabilis erit dies illa
uniuersis peccatorib. qui uo
luntatē dī propter suā salutē
facere noluerūt. Obsecro igitur
uos frs kñi uenite. preciamur
a nobis omnē sollicitudinem
actiū terrenoz. nec obliget
mens nra interrenis negotiis
quia omnia terrena ptransiunt.
omnia depereunt. omnia eua
nescent. nec quicquam nobis
pdesse poterit in hora illa iu
dicii. nisi conuersatio scā. et
bona opera que hinc deuilerim
nobiscum. Futurum est nāq;

ut unusquisq; nrm & actus
suos & cogitationes ante tri
bunal tremendi iudicis desquat.
Contremiscet cor meū et renes
mei resoluunt quonenscūq;
recordor qd reuelande sint cogi
tationes et sermones atq; nri act
in die iudicii. Grandis enim
timor erit frs kñi. & grandis
timor o amici mei. Quis enī
non timeat. Et qd est qui n
contremiscet & lamentet et
lugeat. eo qd ibi omnia manife
stabunt. que hic in occulto
et in tenebris gesta sunt. In
telligite frs mei hoc qd uobis
dico. et considerate exemplū
qd uobis ob urām intelligentiā
pfero. Arborea fructifera tēpore
suo primū intrinsecus concipi
unt fructū. postea ū diuino
nutu. extrinsecus pferunt scdm
suā naturā & fructū et folia.
Sic in die illa terribili omnes
hoies quicūq; in hoc sclo. qua
si in tempore suo occulto et
intrinsecus siue bona siue ma
la gesserunt. ibi quasi fructus
proprijs ante tribunal dñi pro
ferent. Tunc iusti bonos et io
cundos pferent fruct. scilicet
lucet fructus suauissimos. et